

HIERONYMUS.

SEMRI, in tribu Benjamin.

SEMRON, in tribu Zabulon.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ.

Σερὶμ, φυλῆς Βενιαμίν.

Σεμερὼν, κλήγε Ζαβύλων.

EUSEBIUS.

SERIM, tribus Benjamin.

SEMERON, fortis Zabulon.

SEN, cuius fit mentio i Reg. vii. v. 12. alibi nusquam, urbs videtur fuisse, cum lapis ille monumentum vietoriæ, de quo ibi sermo est, dicatur fuisse positus inter Masphath & Sen: *Masphath* autem *urbis* nomen erat in confinio tribus Judæ & Benjamin, atque adeo verisimiliter & alterum *urbis* nomen censi debet, ut à duabus hinc inde urbibus istius situs lapidis & monumenti fuerit indicatus. Porro etsi determinatus hujus urbis situs non facilè possit indicari, tamen cùm lapis ille adjutorii fuerit in tribu Juda, ut supra in *Abenézer* declaratum est, idemque juxta *Bethsames*, quæ erat in terminis tribus Juda ad Aquilonem, ut habetur Jos. xv. v. 10. & proxima Philistæorum regioni, ut è i Reg. vi. v. 12. colligitur: rursum à *Bethsames* in describindis terminis tribus Juda Jos. xv. v. 10. proximè versus Occidentem eos producendo veniaatur in *Thamma*; hæc verò intra tribum *Dan* ceciderit, sèpèque à Philistæis possessa sit, necessariò fit ut SEN in tribu *Dan* fuerit, vel in eâ regione, quam Philistæi Danitis eripuerant.

SENAM, in tribu Juda.

Σενναδη, φυλῆς Γούδα.

SENE. Vide paulo post SENNA secundò.

⁴ SENNA, terminus *Judeæ*, & usque hodie ostenditur in septimo lapide Hierichus contra Septentrionalem plagam villa nomine Magdalenna, quod interpretatur turris Senna.

⁵ SENNA, nomen petræ.

⁶ SENNAAR, campus Babylonis in quo turris exstructa est; unde egressus Assur ædificavit Niniven. meminit hujus loci Josephus in i. Antiquitatum libro ita scribens: de campo, qui in Babylonie regione vocatur Sennaar, narrat Hestiaus historicus dicens; quidam Sacerdotum profugi de templo Enyalii Jovis sacra rapientes in Sannaar campum Babylonie pervenerunt.

⁷ SENNAAR, pro quo Aquila Sennan, Symmachus interpretatur uberem. Meminit hujus & Michæas prophetæ.

⁸ SENNAR, unde fuit Amraphel, qui adversus Reges Sodomorum à mphi tñ Σόδομα.

Σεννὰ, ὅριον τῆς Ἰδυμαίας. καὶ ἔστι νῦν μεγάλη Σεννὰ ἀπὸ ὄγδοος σημείου Γερίχου εἰς Ρούπαν.

SENNAAN, tribus Juda.

SENNA, terminus Idumææ est que nunc magna Senna in octavo lapide Hierichuntis versus Septentrionem.

Σενναδη, πεδίον Βασιλῶν, ἐνθα δὲ πύργος ὀκοδομίῃ, ἀφ' ἧς ἐξῆλθεν Αὐτοὺς καὶ ὀκοδομησε τὴν Νινεύην. μέρηνται δὲ ἀντὶς καὶ Γάστηρ ποσ λέγουσι τῶς ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ. Περὶ δὲ τοῦ λεγομένου Σενναδη ἐν τῇ Βασιλῶνια Χώρᾳ μυημονεύει Εστιαῖος λέγων οὗτων δὲ ιερέων τοὺς διασωθέντας ¹⁰ τοῦ Ενυαλίου Διὸς ιεράματα λαβόντας εἰς Σενναδη τῆς Βασιλῶνος ἐλθεῖν.

Σενναδη, ἐν Μιχαίᾳ, Αἴγυλα, Σενναδη. Σύμμαχος, ἐν Θηροῦσαν.

SENNAR, campus Babylonis ubi turris ædificata est, unde egressus est Assur, & ædificavit Niniven. meminit ejus & Josephus ita referens primo Antiquitatum de (campo) qui dicitur Sennaar in regione Babylonie narrat Hestiaus ita dicens: ē sacerdotibus eos, qui salvi profugerant, Enyalii Jovis Sacra capientes venisse in Sennaar Babylonis.

SENNAR, in Michæa. Aquila Sennaar: Symmachus, abundantem, uberem.

SANAAR, unde fuit is, qui bellum gessit adversus eos, qui erant circa Sodomam.

NOTÆ.

1. Hæc urbs in versione nostra *Samaram* dicitur Jos. 18. v. 22. BONFRERIUS.

2. De hac vide paulo ante in *Semeron*. IDEM.

3. Hæc in versione nostra *Sanan* appellatur Jos. 15. v. 37. IDEM.

4. In versione nostra Jos. 15. v. 3. *Sina* locus hic appellatur; Num. 34. v. 4. etiam *Senna*. Fuit autem locus hic in extremis tribus Judæ, atque adeo & totius Judææ *finibus Australibus*, quocirca non potest esse illa, quam hic Hieronymus dicit fuisse ad *Septentrionalem platem Hierichus*; ita enim debuit fuisse toti tribui Jude & Benjamin Aquilonaris. Quod autem fuerit hæc *Senna* in terminis Judææ *Australibus*, conjecturam meam attuli ad Num. 34. v. 4. fuisse videlicet petram, & in petra urbem. IDEM.

5. Hæc in versione nostra *Sene* appellatur, de qua habes i Reg. 14.

v. 4. ubi etiamnum apud Septuaginta Interpretes in omnibus codicibus nomen expressum legitur *Senna*, vel *Sena*. IDEM.

6. Sennaar esse regionis illius, & terræ nomen, in qua Babylon

turrisque Babel condita est è Gen. 10. v. 10. & Cap. 11. v. 2. Dan. 1.

v. 2. liquet. Hinc & passim Chaldaeus paraphrastes pro terrâ Sennaar,

ponit terram Babylonis. IDEM.

7. Legitur hæc vox apud Septuaginta interpretes in nonnullis codicibus Michææ 1. v. 11. at alii codices habent *Senan*, quod voci Hebrææ

πας *Taanān*, vel molliori pronunciatione *Saanān* multo rectius con-

venit, voluntque multi Hebrei cum Septuaginta Interpretibus & A-

quila esse *nomen proprium*, aliis *appellativè* vertunt, quod & fecit in

versione nostra Hieronymus, qui *in exitu* dixit. Quod si ut *nomen*

proprium sumendum esset, cùm ibi propheta vaticinetur adversum

Jerusalem & Judam, confusè saltem aliquomodo de situ hujus loci

constitui posset. IDEM.

8. Hæc in versione nostra & codicibus Septuaginta interpretum *Sennaar* quoque appellatur, & in Hebræo eadem vox est, quæ alibi, cum de *Babylonica Sennaar* sermo est. Itaque non est hæc alia *Sennaar* ab ea, de qua primo loco actum est; neque enim illa idonea ratio fingi potest hanc ab illa distinguendi, præsertim cum & Gen. 14. v. 9. ubi de rege hoc fit mentio, & totum illud bellum Sodomiticum refertur, pro rege *Sennaar* Chaldaeus paraphrastes regem *Babylo-*

nis dicat. IDEM.

9. Τῆς Ἰδυμαίας] Cum desertum *Tsin* Num. xxxiv, 3, 4. quod in versione Vulgata dicitur *Senna*, & corruptè in Greca Εννᾶ, fuerit ad fines Idumææ, nolim mutare hīc *Idumæam* in *Judeam*, ut fecit Hieronymus. Nihil enim vetat *Sennam*, de qua in frequentibus verbis agit *Eusebius*, aliam esse. Imò debet esse alia prorsus, si ei fines tribus Judei noti fuerint; debuit enim esse intra fines Ephraimi, cum fuerit oēto millibus passuum ad septentrionem Jerichuntis, quæ sita fuit in borealibus finibus Benjaminis. CLERICUS.

10. Τῆς Εννᾶς Διο.] Cum sic habeant MSS. Codices *Josephi*, posse fit hoc Epitheton Jovis esse non minus ac Martis, non video cur cum vitiis exemplaribus legamus Εννᾶς, aut Εννελᾶς. Vide hac de re Ger. Joan. Vossianum de Theologia Gentilium Lib. I. Cap. 16. Emen-davimus etiam *Hieronymum*, ex MSS. quos profert *Martianæus*; cui tamen fides habenda non est, dicenti, *se de Jove Enyalio plurima legisse, apud optimos Scriptores*. Quām enim hoc frequens Epitheton est Martis, tam raro de Jove occurrit, nec temerè alibi inveniatur. Eu-stathius quidem ad Iliad. N. p. 944. Ed. Rom. ait Veteres dicere *Enyalium* fuisse filium Saturni & Rheiæ, sed Jovem non nominat. IDEM.